

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Euroopa Ombudsmani otsus Euroopa Keskpanga vastu esitatud kaebuse 2016/2011/AN uurimise lõpetamise kohta

Otsus

Juhtum 2016/2011/AN - **Alguskuupäev:** {0} 11/11/2011 - **Otsuse kuupäev:** {0} 19/07/2012 - **Asjassepuutuvad institutsioonid** Euroopa Keskpank (Institutsiooni poolt lahendatud) |

Veidi enne seda, kui Hispaania põhiseadust muudeti riigivõlga piirava muudatusega, taotles kaebuse esitaja, kes on Hispaania advokaat, juurdepääsu kirjale, mille Euroopa Keskpank (EKP) saatis Hispaania valitsusele. EKP lükkas nii esialgse kui ka kordustaotluse tagasi, leides, et selline avalikustamine kahjustaks avalikku huvi seoses ELi või liikmesriigi majandus- ja rahapoliitikaga.

Ombudsman leidis, et tema arvates esitas EKP kaebuse esitajale asjakohased põhjendused, sealhulgas kirja sisu ja eesmärgi üksikasjaliku kirjelduse. Ombudsman kontrollis ka asjakohaseid EKP dokumente ja kinnitas oma otsuses, et kirja avalikustamine ohustaks tõepoolest kaalul olevat huvi. EKP presidendi eelneval nõusolekul kinnitas ombudsman kaebuse esitajale, et kõnealuses kirjas ei tehtud ettepanekuid Hispaania põhiseaduse muutmiseks. Seda teavet arvesse võttes leidis kaebuse esitaja, et tema kaebus on lahendatud.

Ombudsman tegi EKP-le lisamärkuse, et EKP peaks jätkama läbipaistvuse käsitlemist mitte ainult õigusliku kohustusena, vaid ka võimalusena suurendada selle legitiimsust kodanike silmis.

Kaebuse taust

1. 5. septembril 2011 esitas kaebuse esitaja Euroopa Keskpangale (edaspidi "EKP") taotluse dokumentidega tutvumiseks. Kaebuse esitaja taotles juurdepääsu kirjale, mille EKP väidetavalt saatis Hispaania ametiasutustele ja *mis sisaldas viiteid, soovitusi ja suuniseid* eelarveküsimuste kohta (edaspidi „kiri”).

2. 12. septembril 2011 lükkas EKP kaebuse esitaja taotluse tagasi. Ta märkis, et vastavalt EKP otsuse (üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele) [1] artikli 4 lõike 1 punkti a teisele taandele tuleb keelata juurdepääs kõnealusele kirjale, kuna see ohustaks avalikku huvi seoses liidu või liikmesriigi raha- ja majanduspoliitikaga. Eelkõige mõjutaks kirja avalikustamine negatiivselt seda, kui tõhusad on EKP sõnumid liikmesriikidele kui vahendid investorite usalduse taastamiseks finantsturgude vastu. EKP juhtis tähelepanu sellele, et see küsimus on rahapoliitika nõuetekohaseks arenguks äärmiselt oluline. Samuti teavitas ta kaebuse esitajat võimalusest esitada oma juhatusele kordustaotlus.

3. 12. septembril 2011 esitas kaebuse esitaja EKP juhatusele kordustaotluse. Ta märkis, et kui kiri on „survestanud Hispaania ametivõime viima läbi põhiseadusreformi, mis piiraks valitsemissektori võlga, [2] siis on nimetatud organ sekkunud riigi suveräänsusesse. Hispaania kodanikel on õigus teada, kas põhiseaduse reformi taotles mõni ELi institutsioon. Lisaks leidis kaebuse esitaja, et erand, millele EKP tugines, ei ole kohaldatav, sest kirja avalikustamine ei saa mingil juhul ohustada Hispaania raha- ja majanduspoliitikat. Kui EKP-l oleks õigus, ei saaks komisjon näiteks avaldada oma aruandeid liikmesriikide majandusolukorra kohta ega vastavaid soovitusi. Sellised aruanded on siiski avalikult kättesaadavad.

4. Teise võimalusena taotles kaebuse esitaja osalist *juurdepääsu dokumendile*, nimelt seda, et EKP teavitaks teda sellest, kas ta on andnud Hispaania valitsusele juhiseid või andnud talle soovitusi põhiseaduse reformi läbiviimiseks.

5. EKP jättis 22. septembril 2011 kordustaotluse rahuldamata, leides, et viidatud erand on kohaldatav. EKP leidis, et kirja isegi osaline avalikustamine „*võib mõjutada nende sõnumite tõhusust, mida EKP võib liikmesriikidele edastada*, et edendada soodsaid tingimusi investorite usalduse taastamiseks finantsturgude vastu. EKP teavitas kaebuse esitajat tema käsutuses olevatest õiguskaitsevahenditest vastavalt ELi toimimise lepingu artiklitele 228 ja 263.

6. Kaebuse esitaja pöördus 4. oktoobril 2011 Euroopa Ombudsmani poole.

Uurimise ese

7. Ombudsman algatas uurimise järgmise väite ja nõude kohta.

Väide:

Euroopa Keskpank ei esitanud kaebuse esitajale asjakohaseid põhjendusi, miks ta jättis otsuse EKP/2004/3 artikli 4 lõike 1 punkti a teises taandes sätestatud erandi alusel rahuldamata tema kordustaotluse üldsuse juurdepääsuks kirjale, mille EKP saatis Hispaania ametiasutustele ja mis väidetavalt sisaldas viiteid, soovitusi ja suuniseid eelarveküsimustes.

Väide:

Euroopa Keskpank peaks kaebuse esitajale oma seisukohta piisavalt põhjendama või võimaldama talle juurdepääsu taotletud dokumendile vähemalt ulatuses, mis on vajalik selleks, et teha kindlaks, kas tema kirjas nõuti Hispaania põhiseaduse muutmist valitsemissektori võla piiramiseks.

Uurimine

8. Ombudsman edastas 11. novembril 2011 kaebuse EKP presidendile, paludes tal esitada oma arvamus eespool nimetatud väite ja nõude kohta. Lisaks teatas ombudsman EKP presidendile, et soovib tutvuda panga kaebusega seotud toimikuga. 11. detsembril 2011 saatis kaebuse esitaja kaebuse kohta täiendavat kirja ombudsmanile, kes edastas selle 15. novembril 2011 EKP-le.

9. 1. veebruaril 2012 tutvusid ombudsmani talitused kaebusega seotud EKP toimikutega.

10. EKP esitas oma arvamuse kaebuse kohta 28. veebruaril 2012. Ombudsman edastas arvamuse kaebuse esitajale võimalike tähelepanekute saamiseks, mille ta saatis 6. märtsil 2012.

Ombudsmani analüüs ja järeldused

A. Etteheide, et põhjendused on ebapiisavad

Ombudsmanile esitatud argumendid

11. Kaebuse esitaja väitis oma kaebuses, et ei saa olla õiguspärast erandit kodanike õigusest teha kindlaks põhiseadusliku reformi päritolu, kuna põhiseadus on riiklikul tasandil põhisäte.

12. 11. detsembril 2011 ombudsmanile saadetud edasises kirjavahetuses lisas kaebuse esitaja, et 9. detsembril 2011 Brüsselis toimunud kohtumisel leppis Euroopa Ülemkogu täiesti läbipaistvalt kokku fiskaalpaktis, milles on muu hulgas sätestatud, et liikmesriikide valitsuste kohustus omada tasakaalustatud eelarvet tuleks sätestada liikmesriikide põhiseadustes või samaväärsetes õigusaktides. Euroopa kodanikud, kelle riigi põhiseadust selles osas muudetakse, teavad seega, et 9. detsembril 2011 saavutatud kokkulepe ajendas sellist reformi. Hispaania kodanikel peaks olema samasugune õigus teada oma põhiseaduse muudatuse (mis toimus enne 9. detsembrit 2011) päritolu.

13. EKP selgitas oma arvamuses, et kiri saadeti Hispaania valitsusele 2011. aasta augustis. Tegemist on EKP presidendi rangelt konfidentsiaalse teatega Hispaania peaministrile, milles

väljendatakse „EKP muret Hispaania majanduse erakordselt raske ja raske olukorra pärast ning selle tagajärgede pärast euroala stabiilsusele ning kutsutakse Hispaania valitsust üles võtma otsustavalt ja kiiresti vajalikke meetmeid kasvupotentsiaali suurendamiseks ja eelarve konsolideerimise tagamiseks”. Kõnealused meetmed peaksid parandama tööturu toimimist, tagama riigi rahanduse jätkusuutlikkuse ja täiendavalt reformima tooteturgu. EKP märkis, et kirjas ei kutsutud Hispaania valitsust üles muutma põhiseadust valitsemissektori võla piiramiseks. EKP eesmärk oli kaitsta oma rahapoliitika terviklikkust ja tõhusust euroala kodanike parimates huvides.

14. EKP leidis, et kirja avalikustamine kahjustaks avalike huvide kaitset seoses liidu rahapoliitikaga. Lisaks märkis EKP, et „on äärmiselt oluline, et ta oleks võimeline edastama asjakohaseid ja siiraid sõnumeid euroala Euroopa ja riiklikele asutustele viisil, mida peetakse kõige tõhusamaks, et teenida avalikke huve seoses oma volituste täitmisega”. See hõlmab vajaduse korral võimalust saata mitteametlikke või konfidentsiaalseid sõnumeid.

15. EKP leidis, et kaebuse esitaja esialgsete ja kordustaotluste tagasilükkamise põhjendused on piisavad. Ta viitas Euroopa Kohtu ja Üldkohtu praktikale, mille kohaselt tuleks põhjendusi hinnata igal üksikjuhul eraldi, „võttes arvesse mitte ainult nende sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme” [3]. Põhjendustes ei ole vaja käsitleda kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid. Oma kirjades kaebuse esitajale ei oleks EKP saanud esitada rohkem põhjendusi selle kohta, miks avalikustamine oleks kahjustanud kaitstud huvi, kuna see oleks tähendanud selle sisu (osalist) avalikustamist.

16. Lõpuks viitas EKP Euroopa Kohtu praktikale, mis käsitleb ELi institutsioonide ulatuslikku kaalutusõigust selle hindamisel, kas dokumentide avalikustamine ohustaks määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktiga a kaitstud huve [4]. Sama peaks kehtima EKP suhtes otsuse EKP/2004/3 artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud erandite hindamisel. EKP leidis, et ta „järgis kohaldatavaid menetlusnorme, sealhulgas põhjendamiskohustust, ning et tema hinnangus avalikule huvile ei ole tehtud ilmset hindamisviga ega kuritarvitatud võimu”.

17. Oma tähelepanekutes märkis kaebuse esitaja, et EKP ei vastanud ombudsmani uurimises sisalduvale väitele, nimelt sellele, kas kiri „nõuab Hispaania põhiseaduse muutmist”. EKP märkis, et ta ei kutsunud Hispaania ametiasutusi üles sellist reformi läbi viima, kuid ei täpsustanud, kas tema kirjas soovitati või pakuti välja selline tulemus. Kaebuse esitaja väitis, et ta tugines selle küsimuse selgitamisel ombudsmani teadmiste kirja sisu kohta.

18. Kaebuse esitaja väitis, et demokraatlikul legitiimsusel põhinevas süsteemis peavad avaliku sektori asutused nii ELi kui ka riiklikul tasandil oma tegude eest avalikkuse ees aru andma. Kodanike jaoks tähendab see võimalust otsustusprotsessi üksikasjalikult jälgida ja saada juurdepääs asjakohasele teabele. Ükski muu huvi ei saa olla tähtsam kui kodanike huvi kontrollida oma valitsust ja ELi institutsioone seoses põhiseaduse reformiga. Igal juhul ei ole EKP tõendanud, et kirja avalikustamine ohustaks tõsiselt väidetavalt kaitstud avalikku huvi. Lisaks oleks ta võinud esitada selgitused, mis sisaldasid tema arvamuses ajal, mil ta vastas kaebuse esitaja esialgsetele ja kordustaotlustele.

Ombudsmani hinnang

19. Otsuse üldsuse juurdepääsu kohta EKP dokumentidele artikli 4 lõike 1 punkti a teises taandes on sätestatud, et „EKP keelab juurdepääsu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks: a) avalik huvi seoses järgmisega: ... - ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitika”. See erand üldreeglist, mille kohaselt üldsusel on juurdepääs dokumentidele, on identne määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a neljandas taandes sätestatud erandiga.

20. Seega tuleb hinnata, kas EKP tegi kordustootluse rahuldamata jätmise ajal järgmist: i) leidis õigesti, et tema otsuse artikli 4 lõike 1 punkti a teises taandes sätestatud majandus- ja rahapoliitika kaitset käsitlev erand on kohaldatav; ning ii) edastas nõuetekohaselt oma seisukoha kaebuse esitajale asjakohaste põhjendustega.

21. Seoses EKP viidatud erandi kohaldatavusega tuletab ombudsman meelde Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud kohtupraktikat seoses määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud avaliku huviga seotud sisuliste erandite kohaldamisega: „Institutsioonile tuleb anda ulatuslik kaalutlusõigus otsustamiseks, kas nende eranditega hõlmatud valdkondadega seotud dokumentide avalikustamine võib kahjustada avalikku huvi”, arvestades, et „selline keeldumisotsus on keerukas ja delikaatne otsus, mis nõuab erilist hoolsust, ning et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud kriteeriumid on väga üldised”. [5]

22. Pärast kirja läbivaatamist võib ombudsman kinnitada, et EKP kirjeldas oma arvamuses täpselt selle sisu. Lisaks on ta seisukohal, et kiri sisaldas teavet, mis näis olevat väga tundlikku laadi, juhtides tähelepanu mitmele Hispaania majanduse tõsisele nõrkusele ja nende võimalikele tagajärgedele; teha kindlaks kõige haavatavamad piirkonnad; ning teha ettepanekuid meetmete kohta, mida võiks kavandada nende likvideerimiseks.

23. Keeruline majanduslik ja turuolukord Hispaanias asjaomasel ajal (st kordustootluse tagasilükkamise kuupäev) on üldsusele teada. Kirja uurimise põhjal on ombudsman seisukohal, et EKP üksikasjaliku analüüsi avalikustamine Hispaania majanduse raskuste kohta asjaomasel ajal oleks võinud ohustada Hispaania ja selle kodanike huve, pannes riigi finantsturgudel spekulatiivsetesse ohtudesse, kahjustades seeläbi riigi majanduspoliitikat.

24. Lisaks tunnistab ombudsman EKP poolt rõhutatud EKP ja liikmesriigi valitsuse vahelise avameelse suhtluse tähtsust. Kuigi see huvi ei ole iseenesest piisav, et välistada **üldiselt** ja **igal** juhul sellise teabe edastamine üldsusele, on see siiski tegur, mida tuleb teabesaadetise **konkreetsel** hindamisel arvesse võtta, et teha kindlaks, kas selle avalikustamine kahjustaks tegelikult õigustatud huve, mida kaitseb EKP otsus üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele [6]. Sellega seoses märgib ombudsman, et oluline on selgelt eristada ühelt poolt EKPd, kes on üldistes huvides keskpanga ülesandeid täitev liidu institutsioon, ja teiselt poolt erahuvides tegutsevaid kommertspanku.

25. Neil asjaoludel möönab ombudsman, et ei olnud ebamõistlik arvata, nagu EKP tegi

kaebuse esitaja kordustaotluse rahuldamata jätmise ajal, et kirja kas või osaline avalikustamine võis tõsiselt kahjustada huve, mida kaitsevad EKP otsuse üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele artikli 4 lõike 1 punktis a ette nähtud erandid.

26. Erinevalt määruse 1049/2001 artikli 4 lõikest 2 ei näe artikli 4 lõige 1 ette võimalust, et avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve. Ka EKP otsus dokumentidele juurdepääsu kohta on seda erinevat korda seoses panga dokumentidega põlistanud. Euroopa Kohus on sedastanud, [7] et „määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a sõnastusest tuleneb, et [...] **juurdepääsu keelamine institutsiooni poolt on kohustuslik**, kui dokumendi avalikustamine kahjustaks selle sättega kaitstavaid huve, ilma et sellisel juhul [...] oleks vaja kaaluda nende huvide kaitsega seotud nõudeid ja muudest huvidest tulenevaid nõudeid” (kohtujuristi kursiiv). See kohtupraktika on analoogia alusel täielikult kohaldatav EKP otsuse üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele artikli 4 lõike 1 punktile a, mille sisu on identne määruse artikli 4 lõike 1 punkti a sisuga. Seega, vastupidiselt kaebuse esitaja arvamusele, ei näe määrus 1049/2001 ega EKP otsus dokumentidele juurdepääsu kohta ette kodanike õigustatud demokraatlikku huvi teha kindlaks põhiseadusliku reformi päritolu, et kaaluda üles vajadus kaitsta kõnealuse otsuse artikli 4 lõike 1 punkti a teises taandes sätestatud huve.

27. Mis puudutab põhjendusi, mille EKP esitas kaebuse esitajale, et lükata tagasi nii tema esialgsed kui ka kordustaotlused, siis märgib EKP õigesti, et „põhjendamise *nõue sõltub iga juhtumi asjaoludest*” ning et põhjendused peavad vältima kohaldatud erandiga kaitstud tundlike huvide kahjustamist. Käesoleval juhul leiab ombudsman siiski, et pelk viide huvidele, mida võidakse kahjustada, ilma selgitusega, mis seoks nende huvide võimaliku kahjustamise dokumendi konkreetse sisuga, ei ole piisav, et vastata põhjenduse nõutavale tasemele.

28. Ombudsman märgib siiski, et selle kaebuse uurimise käigus vaatas EKP läbi seisukoha, mille ta oli võtnud vastuseks esialgsetele ja kordustaotlustele, ning viis oma esialgsed põhjendused nõutavale tasemele. Nimelt andis EKP oma arvamuses kirja sisule konkreetse hinnangu ja kirjeldas seda piisavalt üksikasjalikult, et anda aimu selle sisu tundlikkusest. Samuti selgitas EKP nii põhjuseid, miks ta Hispaania ametiasutustele kirja saatis, kui ka selle aluseks olevaid kavatsusi. See konkreetne alus koos kaitstud huve ohustavate riskide hindamisega, mis sisaldus kaebuse esitajale antud esialgsetes vastustes, võimaldab kaebuse esitajal objektiivselt kindlaks teha, miks kõnealuse juhtumi puhul avalikustamisest keelduti.

29. Dokumendiga tutvumise võimaldamisest keeldumise otsuse peale algatatud kohtumenetluses peab Euroopa Kohus otsustama, kas kõnealune otsus tuleb tühistada. Sellega seoses on Üldkohus otsustanud, et „kui *otsus sisaldab mingit laadi põhjendusi [...], ei saa seda põhjendust Euroopa Kohtus esimest korda tagantjärele edasi arendada ja selgitada*, välja arvatud erandlikel asjaoludel [8]. Kuna ombudsmanil ei ole õigust otsust tühistada, vastavad ombudsmani menetlused kohtumenetlusest erinevatele kriteeriumidele ja neil ei pruugi olla sama eesmärk kui kohtumenetlusel. Käesoleval juhul leiab ombudsman, et ei ole otstarbekas kritiseerida EKP algset põhjendust kordustaotluse rahuldamata jätmise otsuse kohta. Ombudsman teeb siiski allpool täiendava märkuse, julgustades EKPd keskenduma juurdepääsutaotlustele vastamisel oma põhjenduste kvaliteedile.

30. Oma märkustes väitis kaebuse esitaja, et EKP ei olnud tema arvates ombudsmani uurimises sisalduvat väidet täielikult käsitlenud, kuna ta ei selgitanud, kas kiri oli ajendanud Hispaanias 2011. aastal põhiseadust reformima. Ta märkis, et seda küsimust peab selgitama ombudsman, kes oli kirja näinud.

31. Vastavalt oma rakendussätete [9] artikli 14 lõike 2 punktile a ei tohi ombudsman avalikustada teavet, mis on saadud talle konfidentsiaalseks tunnistatud dokumentide kontrollimisel. Selleks et rahuldada kaebuse esitaja taotlust, palus ombudsman 14. juunil 2012 EKP presidendiga toimunud kohtumisel tema nõusolekut teavitada kaebuse esitajat asjaolust, millest ombudsman on uurimise käigus teadlik, nimelt sellest, et kirjas ei soovitata Hispaania põhiseadust muuta. President rahaldas selle taotluse viivitamata ja ombudsmani talitused teavitasid sellest kaebuse esitajat 18. juunil 2012. Kaebuse esitaja kinnitas, et seda lisateavet arvesse võttes leiab ta, et tema kaebus on lahendatud.

32. Ombudsman tänab kaebuse esitajat usalduse eest, mida ta on üles näidanud, ning väljendab heameelt EKP konstruktiivse ja koostööalt suhtumise üle kogu uurimise vältel.

33. Eespool öeldut arvesse võttes leiab ombudsman, et EKP on kaebuse lahendanud.

B. Järeldused

Selle kaebuse uurimise põhjal lõpetab ombudsman selle uurimise järgmise järeldusega:

Euroopa Keskpank on kaebuse lahendanud.

Otsusest teavitatakse kaebuse esitajat ja EKPd.

Täiendav märkus

Ombudsman julgustab Euroopa Keskpanka jätkuvalt käsitlema dokumentide avalikustamist ja avalikustamisest keeldumise otsuste põhjendusi mitte ainult õiguslike kohustustena, vaid ka võimalusena näidata oma pühendumust läbipaistvuse põhimõttele ja seeläbi suurendada oma legitiimsust kodanike silmis.

P. Nikiforos Diamandouros

Strasbourg, 19. juuli 2012

[1] Euroopa Keskpanka 4. märtsi 2004. aasta otsus 2004/258/EÜ üldsuse juurdepääsu kohta

Euroopa Keskpanga dokumentidele (ELT L 80, 18.3.2004, lk 42).

[2] Hispaania 27. septembri 2011. aasta põhiseaduse artikli 135 reform. Hispaania EÜT 233/2011, I jagu, lk 101931.

[3] EKP tsiteeris 26. veebruari 1996. aasta otsust kohtuasjas C-122/94: komisjon v. nõukogu (EKL 1996, lk I-881, punkt 29); kohtuasi C-41/00 P: *Interporc vs. komisjon*, EKL 2003, lk I-2125, punkt 55; kohtuasi T-188/98: *Kujer vs. nõukogu*, EKL 2000, lk II-1959, punkt 36; Liidetud kohtuasjad T-355/04 ja T-466/04: *Co-Frutta vs. komisjon* (EKL 2010, lk II-1, punkt 100).

[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

[5] otsus kohtuasjas C-266/05 P: *Sison vs. nõukogu*, EKL 2007, lk I-1233, punktid 34–36; ja 13. jaanuari 2011. aasta otsus kohtuasjas T-362/08: *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH vs. komisjon* (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 104).

[6] Nimelt on Euroopa Liidu Kohus selgelt otsustanud, et dokumentidega tutvumise taotluse menetlemisel peavad institutsioonid iga asjaomast dokumenti eraldi analüüsima. Ainuüksi asjaolu, et dokument puudutab erandiga kaitstud huvi, ei ole iseenesest piisav, et õigustada selle erandi kohaldamist. Vastupidi, asjaomane institutsioon peab põhimõtteliselt selgitama, kuidas dokumendi avalikustamine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada viidatud erandiga kaitstud huve. Lisaks peab kaitstud huvide kahjustamise oht olema mõistlikult ettenähtav, mitte puhthüpoteetiline. 21. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas C-506/08 P: *Rootsi vs. MyTravel ja komisjon* (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 76); mai 2011. aasta otsus kohtuasjas T-250/08: *Bachelor vs. komisjon* (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 78); märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas T-166/05: *Borax Europe vs. komisjon* (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 88); 21. septembri 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P: *Rootsi jt vs. API ja komisjon* (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 72); otsus liidetud kohtuasjades C-39/05 P ja C-52/05 P: *Rootsi ja Turco vs. nõukogu* (EKL 2008, lk I-1429, punkt 43); Otsus kohtuasjas T-2/03: *Verein für Konsumenteninformation vs. komisjon* (EKL 2005, lk II-1121, punkt 69); Eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus *Sison vs. nõukogu*, punkt 75.

[7] Eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus *Sison vs. nõukogu*, punkt 46; Liidetud kohtuasjad T-3/00 ja 337/04: *Pitsiorlas vs. nõukogu ja EKP* (EKL 2007, lk II-4779, punkt 227).

[8] Vt eespool 7. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus *Pitsiorlas vs. nõukogu ja EKP*, punkt 278.

[9] Euroopa Ombudsmani 8. juuli 2002. aasta otsus rakendussätete vastuvõtmise kohta, mida on muudetud ombudsmani 5. aprilli 2004. aasta ja 3. detsembri 2008. aasta otsustega.

Kättesaadav aadressil:

<http://www.ombudsman.europa.eu/fr/resources/provisions.faces/en/373/html.bookmark> [Linki]

